

det bestemmes i Lovforslaget, ikke at Handelsministeren kan fastsætte Regler i det Omfang, han maatte finde paakrævet, men at han faar et Rigsdagsudvalg med, som faar Lejlighed til at skaffe sig Oplysninger om alle disse Forhold, for at Loven kan komme til at virke efter sin Hensigt, som en Kriseforanstaltning til Tilvejebringelse af Arbejde, ikke som en Foranstaltning til Flytning af Borgernes Penge over i nogle bestaaende Forretninger.

Jeg har nævnt tre Ændringer, som det forekommer mig aldeles nødvendigt at indføre i dette Lovforslag, hvis ikke denne Regulering skal blive *alt for* elastisk. Den højtærede Handelsminister sluttede sin Tale med en meget kraftig Udtalelse, næsten saa kraftig, at den udelukkede enhver Afvigelse fra den siden. Det var nu ikke forstandigt af den højtærede Handelsminister, der i Modsætning til de andre Ministre overfor dette Spørgsmaal ellers har indtaget en mere forstandig Holdning. Medens de andre Ministre absolut har afvist saadanne Foranstaltninger med „aldrig!“ paa en saadan Maade, at man maa spørge sig selv med Forbavelse: hvorledes er det muligt, at den højtærede Landbrugsminister kan være Medlem af en Regering, som fremsætter dette Lovforslag? har den højtærede Handelsminister været saa forstandig, at han paa alle Tidspunkter har sagt begge Ting, baade at han er imod, og at han kan være for; han har snart erklæret, at en Regulering var nødvendig, snart har han sagt, at den ikke lod sig gennemføre. Men der har dog altid været den Linie i hans Politik, at han kunde komme, hvorhen han vilde, hvorhen Forholdene tillod det. Derfor synes jeg, at denne absolutte Udelukkelse, som den højtærede Handelsminister nu til sidst fremsatte: at dette skulde være det sidste, burde han ikke have fremsat. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har jo ogsaa straks været heroppe og sagt, at den stod for Handelsministerens egen Regning, og det ærede Medlem Hr. Stauning har sagt, at det vil Tidende vise, om disse Ord kan blive staaende. Og naar man ser, hvor meget de stærke Ord fra den højtærede Statsministers og den højtærede Landbrugsministers Side har kunnet staa, kan man jo ogsaa tænke sig, at disse Ord fra en svagere Mand

maaske ikke afgjort kan blive staaende. Thi man maa dog erkende, at det vil være vanskeligt for Regeringen at afvise Krav om, at en anden Industri faar akkurat den tilsvarende Stilling. Sæt, at en anden Industri kommer og godtgør paa samme for den højtærede Handelsminister overbevisende Maade, som Skotøjs- og Cigarindustrien har gjort det, at der sker en Indførsel fra valutavagne Lande, der truer den med en Katastrofe, som den ikke vil kunne overleve, og som har givet sig Udslag i en mægtig Arbejdsløshed, med hvilken Styrke skal saa denne Regering kunne sige: Nej, vi vil ikke gaa med til den Foranstaltning overfor jer, som vi har erkendt var nødvendig overfor to andre Industrier? Hvis nu denne Foranstaltning viser sig at være gunstig for Skotøjs- og Cigarindustriene, hvis den kan gennemføres paa en saadan Maade, at den skaffer Arbejde uden at have den Ulempe at fordyre Priserne paa en ubillig Maade, som Befolkningen vil reagere imod, vil da Regeringen være i Stand til at afvise det samme Krav fra en saadan anden Industri? Og hvorledes kan ogsaa Regeringen, idet den ser tilbage paa, hvad der er foregaaet, tænke sig at afvise saadanne videre Krav? Vi har jo haft en Glasindustri, som er gammel her i Landet, som tidligere har overstaaet alle Vanskeligheder, men som paa een Gang blev truet saaledes fra et valutavagt Land — ikke Tyskland, men Czekoslovakiet —, at man maatte slukke Ilden under Ovnene og afskedige Arbejderne; denne gamle danske Industri kom altsaa i de største Vanskeligheder. Regeringen, som har set dette passere uden at ville ty til den Foranstaltning, den nu foreslaar for to andre Industrier, kan da umulig, hvis det skulde vise sig, at denne Industris Forhold under en fortsat Indførsel af Lampeglas og andet hvidt Glas fra Czekoslovakiet kommer nøjagtigt paa samme Standpunkt som disse to Industrier, sige: Vi henholder os til vor Erklæring af 3. August 1922 om, at vi ikke kan gaa udenfor Rammerne af de 8 Punkter. Jeg skulde tro, at der var nogen indenfor disse Industrier, som saa vilde sige til det ærede Medlem Hr. Brønsen: Jo, noget udenfor Rammerne kan De vel nok gaa — og saa henviser til dette Lovforslag. Som sagt, derfor tror jeg, at den